

6. Նո էպիսկոպոսիս եւ ս՛բ եւ մեծի հաւրս Բարսղիս. էթե դք այս գրոյս խափանել ջանա, այնպիսին նզովս չարաչարս ընկալցի ի ս՛բո լուսաւորչէն Գրիգորո եւ յամենայն ս՛բոց եւ ի մէնջ. կատարիչք գրոյս աւհնեալ եղ.

Առաջին տողում միացեալ տառերով են գրուած «Թարգմեան», «ի Թագաւորութեանն», «Թագաւորին», երկրորդ տողի մէջ «Գրիգորո», «զհռչակաւոր», երրորդ տողի մէջ «Թագաւորին», «Գրիգորոյ եւ ուրոց», չորրորդ տողի մէջ «Որ ոք», հինգերորդ տողի մէջ «յառաջնորդաց», «շնորհան», վեցերորդ տողի մէջ «չառաչարս», «լուսաւորչէն Գրիգորո», «կատարիչք գրոյս աւհնեալ» բառերի մէջ ընդգծուածները: Չորրորդ տողի մէջ «որ ոք», Բ-ի գլխիկը սովորականի հակառակ ձևով է գրուած:

Փակագծի մէջ առնուածները կոտրած են (երրորդ լուսամուտի կողքը), իսկ «հղաւրին» եւ զհռչ. բառերի մէջ ընդգծուածները մաշուած, բայց հետքերը նկատելի:

22. Հաւուց Թառի պարսպի արեւելեան պատին ժէ. դարում հազցրած խաչքարի արձանագրութիւնը 1081 թուականից: Արձանագրութիւնը եղնաւոր է, դուրս ընկած, իւր տեսակի մէջ ինձ յայտնիներից ամենահինը:

Յիշէ Ք՛ս զՀասան զորդ
ի Սմբատա զԾառա | քո եւ ողորմեա նմա ամեն:
Թվ: ՇԼ: Էր:

23. Ամիր սպասալար Չաքարիայի, զօրավար Գրիգորի որդի Դաւթի արձանագրութիւնը 1214 թուից, Խժկոնից վանքի հիւսիս-արեւելեան պատին, Վեստ Սարգսի արձանագրութեան կից, ձախ կողմից: Արձանագրութիւնը շատ խորն է փորագրուած և ներկուած է երեսը, ինչպէս Վեստ Սարգսինը:

1. Յանուն ա՛յ ՈԿԳ: Թուականիս
2. ես Դաւիթ որդի Գրիգորոյ զ
3. աւլաւար ամիր սպասալարին Չաք
4. արիաի տեսի զպայծառութի ս՛բ
5. ուխտիս խժկաւնից ես եւ որդիք իմ
6. հարազատք Գրիգոր եւ Գայլս Շէր
7. պարիք եւ էտու զիմ զսէփհական
8. զգեւղն զՎահանառճի զըզկէսն